

BoonBerichten

Mededelingen en berichten van het Louis Paul Boon Genootschap
Nummer 140, mei 2020

BLIJF BINNEN MET BOON

Kijk-, luister- en leestips

In deze rubriek bieden we linkjes naar beeld- en geluidsfragmenten voor de Boonliefhebbers. Maar laten we niet vergeten te lezen! *De Kapellekensbaan* bijvoorbeeld.

Misschien moest u nog steeds eens beginnen aan Boons bekendste boek of is het alweer wat langer geleden dat u het voor het laatst las en wordt het tijd om het te gaan herlezen. Voor wie het boek nog niet in huis heeft, is het misschien een mooi moment om de nieuwste editie van *De Kapellekensbaan* aan te schaffen in de Perpetua-reeks van Athenaeum.

Het is een zeer mooie, gebonden editie met een verrassend nawoord van Kris Humbeek. Lees ons [Boonbericht 116 van september 2018](#) over deze uitgave er nog maar eens op na.

Perpetua is de naam van de serie die uitgeverij Athenaeum uitgeeft sinds oktober 2007. De reeks omvat de 100 beste boeken uit de wereldliteratuur, opnieuw gezet en zo nodig zelfs opnieuw vertaald.

Natuurlijk kun je van mening verschillen over de keuzes die gemaakt zijn; lang niet alle lezers zullen het eens zijn met de boeken die in de reeks werden opgenomen (of juist niet), maar zeker is dat er veel belangrijke titels bij zitten en dat de banden prachtig zijn verzorgd. Stuk voor stuk boeken die een genot zijn om te lezen!

En als u tot aanschaf over gaat, koop dan lokaal, zodat uw favoriete boekhandel in deze lastige tijden er ook profijt van heeft.

Raadpleeg hier de [online brochure](#) met alle delen uit de reeks. Ook is er een [facebookpagina](#), gewijd aan de Perpetua reeks.

DE TAALSTAAT OVER DE KAPELLEKENSBAAN

Vanaf 2014 presenteert Frits Spits op NPO Radio 1 het programma *De Taalstaat*, waarin hij wekelijks aandacht besteedt aan de Nederlandse taal. Op zaterdag 30 juni 2018 ging hij in gesprek met Matthijs de Ridder over *De Kapellekensbaan* waarvan toen net de nieuwe editie was verschenen bij Athenaeum. De Ridder vertelt met name over de vele taalregisters die gehanteerd worden in het boek.

Het interview is te beluisteren via onderstaande link.

[Taalstaat: De Kapellekensbaan van Louis Paul Boon.](#)

JEAN VAN DE VELDE OVER MIJN KLEINE OORLOG

Janneke Siebelink en Jean van de Velde waren op donderdag 16 april te gast in radioprogramma *De Nieuws BV* (NPO Radio 1, BNNVARA).

Waarom kennen maar zo weinig mensen de grote Vlaamse schrijver Louis Paul Boon? Filmregisseur Jean van de Velde is fan en vertelt daarover. Hij draagt daarbij een passage voor uit *Mijn kleine oorlog*.

Eerst komt Janneke Siebelink aan het woord over Anne Eekhouts *Nicolas en de verdwijning van de wereld*, vanaf 06:30 min. vertelt Jean van de Velde over *Mijn kleine oorlog*: "Louis Paul Boon is eigenlijk mijn eerste liefde in de literatuur". Jean vertelt dat de schrijver echt te midden van al zijn personages staat. Boon stond op de lijstjes met namen die rondgingen van serieuze kandidaten voor de Nobelprijs voor Literatuur. Hij zou die prijs helemaal verdiend hebben.

Het programma is hier te beluisteren en bekijken:

[Boeken met Janneke Siebelink en Jean van de Velde](#)

WILLEM ELSSCHOT

OVER BOON

I

In de rubriek *Over Boon* publiceren we citaten van schrijvers, critici en anderen over Louis Paul Boon, waar nodig voorzien van een korte toelichting.

Een van de eersten die iets schreef over het werk van Boon was Willem Elsschot. Hij zat immers in de jury die zijn debuut bekroonde met de Leo J. Kryn-prijs. Het manuscript van *De voorstad groeit* werd in de zomer van 1942 ingediend bij de jury en in november van dat jaar bekroond.

In zijn inleiding bij *Mijn kleine oorlog* schreef Elsschot over zijn worsteling met de manuscripten die hij als jurylid te lezen kreeg en over zijn kennismaking met het manuscript van Boon:

“Het allerlaatste heette *De voorstad groeit* en was, helaas, driemaal zoo lijvig als het dikste van de saaie dingen die ik reeds verteerd had in die week van smarten. Ik stond op het punt die brontosaur ongelezen terzijde te leggen, toen mijn geweten in opstand kwam. Dat mocht niet, want ik kon immers geen oordeel vellen zoolang ik dat laatste bakbeest niet verwerkt had.”

Maar hij raakte geboeid, las een hele nacht door en besloot: “Zonder de tweede helft te lezen schreef ik nog gauw even aan de jury dat men, voor mijn part, de prijs gerust aan die L.P. Boon geven kon, want zo heette de onbekende. En toen bleek dat mijn confraters er precies zoo over gedacht hadden.”

Elsschot vroeg aan uitgeefster Angèle Manteau of hij het manuscript nog enkele dagen mocht behouden om het in zijn geheel te kunnen lezen.

In het juryverslag van de Leo J. Kryn-prijs, dat een brede verspreiding kreeg in de Vlaamse pers, werd onder andere opgemerkt over Boon:

“De jury is van meening dat de schrijver over opmerkelijke vormkracht beschikt en dat hij over een omvangrijke eigen stof en wereld een persoonlijke visie te brengen heeft (...) als niet alle teekenen bedriegen, steekt in Louis P. Boon een schrijver met substantie en klasse.”

Over *Mijn kleine oorlog* schreef Willem Elsschot in zijn inleiding bij dit boek van Boon:

“Mijn Kleine Oorlog is in even sterke mate van Boon als *De Voorstad Groeit* of *Abel Gholaerts*. Zoals men een schilderij van Rubens aan een borst, een been, een achterste, zelfs aan een boom of aan een voorwerp herkent, zoo herkent men het proza van Boon aan de minste van zijn bladzijden. Zijn stijl is ruw, brutaal, ongeschoold, soms plat, maar dat alles is bewust en gewild, met goede, ja met edele bedoelingen. Want Boon is een idealist, hoe eigenaardig en onburgerlijk de uiting van zijn idealisme ook zijn mag. Hij ziet zooveel onrecht, verdrukking, lafheid en kleinzielig-

heid om zich heen dat hij niet weet waar hij mee ‘beginnen’ moet. Het is als vreesde hij dood te gaan vóór dat hij al zijn gal heeft gespuwd, vóór dat hij de laatste van die milliarden larven heeft doodgetrapt.”

“Waarde lezer, lees dit boek niet met de oogen van een litterair criticus, speur niet naar overtollige of ontbrekende of gebrekkige punctuatie, niet naar onhollandsche uitdrukkingen noch naar gallicismen, maar lees het met uw hart, met een sprankel van het groot-menschelijk gevoel waarmede Boon het geschreven heeft. Uw diepste menselijke waardigheid zal wakker worden en allicht zult gij de schrijver behulpzaam zijn bij het vertrappen van die milliarden larven waardoor wij belegerd worden, ieder van ons in zijn eigen kleine idealistische schans, van die larven die de Groote Verbroedering in den weg staan, de verbroedering van blanken en zwarten, van Britten, Moffen en Russen, de verbroedering die althans aan de grootste collectieve gruwel een eind zal maken: aan de oorlog. Schaart u onder Boon’s vaandel, want zijn Kleine Oorlog is niets anders dan de ‘Oorlog aan de Oorlog’.”

Antwerpen, 31 maart 1946

Willem Elsschot

De inleiding van Willem Elsschot bij Boons *Mijn kleine oorlog* is te vinden in diverse edities van het boek.

De uitgave “Een harde vriendschap: de briefwisseling tussen Louis Paul Boon en Willem Elsschot” (WEG Cahier 19, 2018) bevat de tekst van het juryverslag van de Leo J. Kryn-prijs.

CORRECTIE

In ons vorige Boonbericht stond in de laatste alinea van de rubriek *'t is maar een woord* over de Cinema Botaniek dat de Eerste Wereldoorlog eindigde op 11 september 1918. Dat moet natuurlijk 11 november 1918 zijn. Het gecorrigeerde Boonbericht is gepubliceerd op onze website.

BoonBerichten

De onregelmatig verschijnende BoonBerichten worden uitgebracht onder verantwoordelijkheid van het bestuur.

Samenstelling en redactie: Erik van Veen

Bestuur:

Luckas Vander Taelen (voorzitter), Wim Dijkstra en Luc Geeroms (ondervoorzitters), Herman Verlint (secretaris), Erna De Ridder (nieuwsgaring), Erik van Veen (website en BoonBerichten) en Bert Ummelen.

De Erven Boon zijn adviseur van het bestuur.

Secretariaat:

Herman Verlint
Amsterdam
mail@lpboon.net

Bankrekening: BE36068200494781 t.n.v. L.P. Boon Genootschap,
Oude Vismarkt 13, 9300 Aalst.